

még nem vezettette be, a beolvadó társaság azonban a beolvastó társaságba már tényleg beolvadt, tehát ha a cégjegyzék szerint még nem is, tényleg azonban a beolvadó társaság nincs már meg.

Miután nem tételezhető fel, hogy a rendelet a megjelenés előtt már keresztülvitt fuziókat megbolygatni kívánta volna, azt kell valószínűnek tartanunk, hogy a rendelet 2. §-ából csak tévedésből maradt ki az, hogy a megtett intézkedés nem vonatkozik a rendelet megjelenése előtt már meghozott közgyűlési határozatokra. A cégbiróságok véleményünk szerint akkor fognak helyesen eljárni, ha a rendeletet ilyen értelemben magyarázzák.

Dr. L. V.

SZEMLE.

Jogalkotás.

A pengőmérleggel kapcsolatos cégbejegyzések közzétételéért fizetendő díjak újabb megállapítása. A 38.950/1925. számú igazságügyminiszteri rendelet 2. §-a állapította meg a mérlegvalódiság helyreállításával kapcsolatos alaptőke- és üzletrészítőke-változások cégbejegyzésének közzétételéért fizetendő díjakat. Ez a rendelet még a 420C/1925. P. M. számú azon rendelet alapján készült, amely az új értékelésű mérlegeknek papirkoronában való megállapításáról intézkedett.

A most megjelent rendelet a pengő-mérlegekben megállapított alaptőke cégbejegyzésének közzétételi díját a következőképen állapítja meg:

a) részvénytársaságokra vonatkozólag az 55.900/1924. számú igazságügyminiszteri rendelet 1. §-a III. 1. pontjában megszabott összeg fele részében, de legfeljebb 100.000 koronában,

b) szövetkezetekre vonatkozólag pedig 20.000 koronában.

A Budapesti Közlönyben 1926. évi június hó 6-án megjelent ezen rendelet kihirdetése napján lépett életbe.

Joggyakorlat.

Bűnügyekben használt meghatalmazás illetéke 20.000 kor. (Közig. bíróság 5589/1925. P. sz.) A panaszos hivatkozással az 1924. évi 68.600. sz. pénzügyminiszteri rendelet 41. §-ának arra a rendelkezésére, amely szerint a járásbíróági eljárásban a meg nem becsülhető ügyekben a pertárgy értékeül 10.000.000 korona veendő, azt vitatja, hogy a kir. járásbíróóság előtt lefolytatott bűnügyekben használt meghatalmazások, minthogy a bűnügynek értéke nincs, a hivatkozott pénzügyminiszteri rendelet 6. §-ának c) pontja szerint 10.000 K bélyegilleték alá esnek és így ő akkor, amikor a szóbanforgó meghatalmazásokat 10.000 K bélyeggel látta el, helyesen vagy legalább is jóhiszeműen járt el, miért is, ha álláspontja helyet nem foglalhatna, felemelt illetékkal jogszerűen nem sujtható.

A panasz alaposnak elismerhető nem volt. Igaz ugyan,